

Jeg forestiller mig netop den situation, hvor staten *ikke* får den andel, som vi har fået stillet i udsigt med aftalen her, og at vi derfor vil sikre os, at andelen stiger til det samme niveau, altså at marginalsatten ligger omkring de der 72-73 pct. Det er jo det, det handler om.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg kan ikke helt, og det er ærligt ment, overskue de tal, som hr. Keld Albrechtsen jonglerer med. Men som jeg sagde tidligere: Hvor meget staten vil betale, bestemmer staten sådan set selv. Det er det, jeg har forsøgt at indikere i mit indlæg. Det Radikale Venstre finder i dag, at et rimeligt niveau er en marginalbeskatningsprocent på de der 72 pct. og en andel af overskuddet på 67 pct. efter 2012.

Der er jo ingen, der siger, at man nødvendigvis skal sidde med hænderne i skødet, hvis det hele bliver helt forskruet inden 2012, altså vente til alle indkomsterne ligesom er leveret og så først ændre det i 2012. Det kan man altså gøre, præcis når man vil. Det er billedet af en fuldstændig forsvarsløs stat, der intet kan stille op, som jeg forsøger at gøre op med. Staten har solide håndtag. Den har i hvert fald de to, som jeg har nævnt i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan jo godt forstå, at hr. Martin Lidegaard forsøger at gøre op med billedet af den værgeløse stat, for ellers falder alle hans argumenter jo for, at hans parti stemmer for det her, selv om jeg nu tror, at hr. Martin Lidegaard faktisk efterhånden er blevet klar over, at det har været en meget alvorlig fejltagelse. Det Radikale Venstre har gjort her.

Så vidt hr. Martin Lidegaard sagde, var det afgørende for ham, at der var en andel på 57 pct. til staten frem til 2012. Vi ved alle sammen, at hvis der overhovedet skal handles på det her, så skal der handles hurtigt. Derfor vil jeg godt spørge hr. Martin Lidegaard: Den statsandel, der kommer ind, som jeg synes er absurd lav, men det er vi så uenige om, vil han følge den år for år her fremad og være villig til, hvis der bliver udsving på det her, der bare er nogenlunde markante, så at gå ind og være med til, at vi ændrer lovgivningen?

Kl. 14.10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det groteske er jo, at hvis vi tager regeringens eksempel med at forhøje kulbrintebeskatningen til 90 pct. i 2008, har hr. Martin Lidegaard ret i, at så vil der gå en årrække, hvor procenten, marginalsatten, når vi tager det der med, at man får penge ind og betaler tilbage igen, kun er 73 pct. Det er, fordi der kommer nul i statskassen. Der går en årrække, inden den første krone ender i statskassen, for alt, hvad man opkræver med 90 pct. – forskellen mellem det, der er i dag, og ligger i lovforslaget – skal jo krone for krone betales tilbage. Ja, der skal endda betales 1,43 for hver krone, man får ind, fordi man også skal betale skatten hos DUC.

Jo senere man gør det her, desto flere år går der, fra man laver en ændring, uanset hvad man kalder procenten, og til man overhovedet får en krone i kassen. Det er derfor, jeg mener, at vi skal erkende, at det instrument, der hedder ændring af kulbrintesatten, er meget, meget tvivlsomt – for nu at sige det forsigtigt.

Det er så også det, der gør det, altså med hensyn til den der ikkegenforhandlingsklausul. For sådan en er der jo ikke. Man kan tage spørgsmålet op, men problemet er, at hver gang, man rejser et spørgsmål over for den anden part fra statens side, kan den anden part sige: Jamen hvis I gør det, så skal I betale compensation, så skal I først af med 40 mia. kr. til os, inden vi får noget.

Derfor er staten i alle sammenhænge frem til 2042 den svage part. Det er det, jeg synes er bekymrende. Det kan jeg ikke forstå ikke også bekymrer Det Radikale Venstre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

så er det hr. Martin Lidegaard for at svare. Og så er der noget, der tyder på, at vi kommer videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg har bemærket, at SF er meget bekymret over det grundlag, som Det Radikale Venstre har truffet sin beslutning på. Der er oven i købet udsendt pressemeddelelser om, at vi er blevet snøret af ministeren. Det er ikke småting, og det er jo sjældent, at man har så stor kollegial omsorg i Tinget her. Så jeg vil gerne kvittere for, at SF bekymrer sig sådan.

Men vi er faktisk af den rene overbevisning, at SF's idé om, at A.P. Møller ligesom beholder koncessionen til 2012 – skummer to tredjedele af